

Papież w Łagiewnikach - słowo do konsekrowanych

2016-07-31

Papież Franciszek, choć taki bezpośredni i spontaniczny, przyjechał do Polski z bardzo precyzyjnym i przemyślanym nauczaniem. Każdego dnia przesłanie kieruje do kolejnej grupy wiernych. W sobotnie przedpołudnie w sanktuarium Miłosierdzia Bożego w Łagiewnikach wygłosił homilię do osób konsekrowanych.

Rozpoczął słowami: - w życiu kapłanów i osób konsekrowanych często może pojawić się pokusa, by ze strachu lub wygodności pozostać trochę zamkniętymi w nas samych i w naszych środowiskach. Jezus jednak wskazuje drogę tylko w jednym kierunku: wyjść z naszych ograniczeń. To podróż bez biletu powrotnego.

Dobitnie przypomniał duchownym o ich obowiązkach, wynikających z powołania: - Życie Jego najbliższych uczniów, do których grona jesteśmy powołani, składa się z konkretnej miłości, czyli służby i dyspozycyjności; jest to życie, gdzie nie ma przestrzeni zamkniętych i własności prywatnych, dla własnej wygodności, a w każdym razie nie powinno ich być. Ten, kto postanowił upodobnić całe swoje życie do Jezusa, nie wybiera już swoich własnych miejsc, ale idzie tam, gdzie został posłany; gotów odpowiedzieć Temu, Który go wzywa, nie wybiera już nawet czasu dla siebie. Dom, w którym mieszka, nie należy do niego, ponieważ Kościół i świat są otwartymi miejscami jego misji. Jego skarbem jest wprowadzać Pana w środek życia, nie szukając innego skarbu dla siebie. W ten sposób unika sytuacji samozadowolenia, które postawiłyby go w centrum, nie staje na chwiejnych postumentach potęg światowych, ani nie opiera się na wygodach, które osłabiają ewangelizację; nie marnuje czasu na planowaniu bezpiecznej i zasobnej przyszłości, aby uniknąć ryzyka stania się odizolowanym i skrytym, zamkniętym w ciasnych murach egoizmu bez nadziei i radości.

- Pragnie On serc naprawdę konsekrowanych, które żyją przebaczeniem otrzymanym od Niego, aby je przelewać ze współczuciem na braci. Jezus poszukuje serc otwartych i delikatnych wobec słabych - w żadnym wypadku surowych; serc uległych i przejrzystych, które nie udają wobec tych, którzy mają w Kościele zadanie wskazywania drogi. Uczeń nie waha się stawiać sobie pytań, ma odwagę przeżywania wątpliwości i zanoszenia ich Panu, formatorom i przełożonym, bez kalkulacji i powściągliwości. Wierny uczeń dokonuje czujnego i nieustannego rozeznania, wiedząc, że serce trzeba wychowywać każdego dnia, poczynawszy od uczuć, aby uniknąć wszelkiej dwulicowości w postawach i w życiu - powiedział.

Kończąc, wzorem dni poprzednich, ponownie zadał słuchającym pytania - na które powinni znaleźć odpowiedź: - Ewangelia, żywa księga Bożego miłosierdzia, którą trzeba nieustannie czytać i odczytywać na nowo, ma wciąż na końcu białe karty: pozostaje księgą otwartą, do której pisanie jesteśmy powołani - tym samym stylem, to znaczy wypełniając dzieła miłosierdzia. Pytam was, drodzy Bracia i Siostry, jak wyglądają karty księgi każdego z was? Czy są codziennie zapisywane? Czy są trochę zapisywane, a trochę nie? Czy może są puste?

Źródło: www.pope2016.com